

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2126

Ustavni sud Republike Hrvatske, u sastavu Miroslav Šeparović, predsjednik, te suci Andrej Abramović, Ingrid Antičević Marinović, Mato Arlović, Snježana Bagić, Mario Jelušić, Lovorka Kušan, Josip Leko, Davorin Mlakar, Rajko Mlinarić i Antun Palarić, odlučujući o prijedlogu za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti drugog propisa s Ustavom Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.) i zakonom, na sjednici održanoj 11. srpnja 2017. donio je

ODLUKU

I. Pokreće se postupak za ocjenu suglasnosti s Ustavom i zakonom te se ukida članak 24. Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o specijalističkom usavršavanju doktora medicine (»Narodne novine« broj 116/15.).

II. Ova odluka objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

I. POSTUPAK PRED USTAVNIM SUDOM

a) Prijedlog

1. Predlagatelj Robert Kolundžić iz Zagreba, kojeg zastupa Alemka Šodan, odvjetnica u Zagrebu, 31. prosinca 2015. podnio je Ustavnom sudu prijedlog za ocjenu suglasnosti s Ustavom i zakonom članka 24. Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o specijalističkom usavršavanju doktora medicine (»Narodne novine« broj 116/15.; u daljnjem tekstu: Pravilnik:116/15).

b) Pravilnik: 116/15

2. Pravilnik:116/15 je 21. listopada 2015. donio ministar zdravlja, na temelju članka 139. stavka 2. i članka 140. stavka 6. Zakona o zdravstvenoj zaštiti (»Narodne novine« broj 150/08., 71/10., 139/10., 22/11., 84/11., 154/11., 12/12., 35/12., 70/12., 144/12., 82/13., 159/13., 22/14. i 154/14.; u daljnjem tekstu: ZoZZ:150/08-154/14).

Pravilnik:116/15 je stupio na snagu 3. studenoga 2015., tj. osmog (8) dana od dana objave u (»Narodnim novinama« broj 116 od 26. listopada 2015., a prema članku 26. Pravilnika:116/15.

2.1. Nakon toga je 5. srpnja 2016. ministar zdravlja donio Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o specijalističkom usavršavanju doktora medicine (»Narodne novine« broj 62/16. i 69/16.). Međutim tim Pravilnikom nije izmijenjen niti dopunjen osporeni članak 24. Pravilnika:116/15.

Potom je 16. siječnja 2017. ministar zdravstva donio Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o specijalističkom usavršavanju doktora medicine (»Narodne novine« broj 6/17.), kojim također nije izmijenjen niti dopunjen članak 24. Pravilnika:116/15.

2.2. Ustavni sud napominje kako je 16. listopada 2016. stupanjem na snagu Zakona o ustrojstvu i djelokrugu ministarstava i drugih središnjih tijela državne uprave (»Narodne novine« broj 93/16. i 104/16.) ustrojeno Ministarstvo zdravstva, a Ministarstvo zdravlja je, sukladno ustrojstvu i djelokrugu propisanim tim zakonom, nastavilo raditi kao Ministarstvo zdravstva.

3. Članak 24. Pravilnika:116/15, koji se osporava prijedlogom, glasi:

»Članak 24.

Doktoru medicine specijalistu opće kirurgije s užom specijalizacijom iz traumatologije, priznaju se stečena prava u specijalističkoj djelatnosti ortopedije i traumatologije, ako je zaposlen na poslovima uže specijalizacije iz traumatologije u zdravstvenoj ustanovi u Republici Hrvatskoj.

Doktor medicine specijalist opće kirurgije, uži specijalist traumatologije iz stavka 1. ovog članka izjednačuje se u nazivu, pravima i kompetencijama s doktorom medicine specijalistom ortopedije i traumatologije danom stupanja na snagu ovoga Pravilnika.

Ministarstvo će rješenjem utvrditi jednakovrijednost specijalističkog naziva iz stavka 2. ovoga članka, ako doktor medicine iz stavka 1. ovoga članka to zatraži.

Uz zahtjev iz stavka 3. ovog članka, potrebno je priložiti dokaze o specijalizaciji i užoj specijalizaciji, presliku važećeg odobrenja za samostalan rad i potvrdu poslodavca o zaposlenju u zdravstvenoj ustanovi u Republici Hrvatskoj i o radu na poslovima uže specijalizacije iz traumatologije.«

c) Očitovanje i pojašnjenje Ministarstva zdravlja

4. Na temelju članka 25. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 99/99., 29/02. i 49/02. – pročišćeni tekst; u daljnjem tekstu: Ustavni zakon), Ustavni sud je od Ministarstva zdravlja zatražio i zaprimio očitovanje klasa: 034-01/16-01/01, ur. broj: 534-02-1-1/2-16-04 od 10. veljače 2016., o navodima prijedloga.

Ustavni sud je potom u vezi tog očitovanja zatražio i zaprimio pojašnjenje Ministarstva zdravlja klasa: 034-01/16-01/01, ur. broj: 534-02-1-1/2-16-08 od 22. srpnja 2016.

Sadržaj očitovanja i pojašnjenja naveden je u točkama 6. i 6.1. ove odluke.

II. PRIGOVORI PREDLAGATELJA

5. Predlagatelj u prijedlogu navodi da članak 24. Pravilnika:116/15 nije u suglasnosti s člancima 3., 5. i 14. stavkom 2. Ustava, te s člankom 19. stavkom 1. Zakona o sustavu državne uprave (»Narodne novine« broj 150/11., 12/13., 93/16. i 104/16.), člankom 139. stavkom 2., člankom 140. stavkom 6. i člankom 142. stavkom 1. ZoZZ-a:150/08-154/14, te člankom 6. stavkom 1. Zakona o liječništvu (»Narodne novine« broj 121/03. i 117/08.).

Predlagatelj u prijedlogu ističe:

»Unošenjem osporavane odredbe članka 24. u sadržaj Pravilnika ministar je djelovao izvan zakonom i Ustavom datih ovlaštenja da pravilnikom kao provedbenim aktom razradi pojedine odredbe zakona, a radi njihove pripreme, te je pri tome i izravno prekršio zakonsku odredbu kojom je propisana mogućnost stjecanja naziva specijalista određene medicinske specijalnosti isključivo polaganjem specijalističkog ispita.

V. Kao što iz odredaba članka 139. stavka 2. i članka 140. stavka 6. ZoZZ, ministar je ovlašten utvrditi pravilnikom slijedeće:

1. grane specijalizacije,
2. trajanje specijalizacije i užih specijalizacija,
3. program specijalizacija ii užih specijalizacija,
4. način polaganja specijalističkog ispita, odnosno ispita iz uže specijalizacije,
5. ovlaštene zdravstvene ustanove, trgovačka društva ii zdravstvene radnike koji obavljaju privatnu praksu za provođenje specijalističkog staža.

Iz navedenog ne proizlazi da bi ministar pravilnikom bio ovlašten priznavati stečena prava subspecijalistima jedne grane specijalizacije u drugoj grani specijalizacije.

Iz navedenog, također ne proizlazi da bi ministar bio ovlašten pravilnikom kao provedbenim propisom u nazivu, pravima i kompetencijama izjednačavati subspecijaliste jedne grane specijalizacije sa specijalistima druge grane specijalizacije.

Ono što iz navedenog proizlazi jest činjenica da unošenjem sadržaja odredbe članka 24. u prijedlog Pravilnika ministar djeluje izvan zakonom mu danih ovlaštenja, a što rezultira nezakonitošću, a samim time i neustavnošću iste odredbe.

Stajalište je Naslova, izneseno u rješenju broj U-I-38/2000 od 15. studenog 2000., slijedeće:

'Donošenje propisa za provedbu zakona oblik je normativne djelatnosti tijela državne uprave, budući da im zakoni izrijekom omogućavaju donošenje propisa podzakonske prirode (pravilnika, naredbi, naputaka). Ova normativna funkcija ograničena je slijedećim: propisi koje donose moraju imati isključivo provedbeni karakter jer se njima osigurava provedba zakona i drugih propisa, za njihovo donošenje tijelo državne uprave mora biti izrijekom ovlašteno i mogu se donositi samo u granicama dane ovlasti.'

Dakle, svakim pa i ovopredmetnim Pravilnikom se kao provedbenim propisom samo razrađuju zakonske odredbe te se njihov donositelj mora kretati u okviru ovlaštenja koja su mu zakonom dana, a što kod osporavane odredbe članka 24. Pravilnika nije slučaj.

VI. Nadalje, kao što iz odredbe članka 142. stavka 1. ZoZZ-a proizlazi, pravo na naziv specijalista određene medicinske specijalnosti stječe se isključivo polaganjem specijalističkog ispita, a nakon uspješno završenog specijalističkog staža.

Niti jednom zakonskom odredbom unutar pravnog sustava Republike Hrvatske nije propisana mogućnost stjecanja naziva specijalista određene medicinske specijalnosti na način na koji je to predviđeno i omogućeno osporavanom odredbom članka 24. Pravilnika.

Kao što je već navedeno, tijelo državne vlasti koje je donijelo istu osporavanu odredbu nema ovlasti koje bi bile proizašle iz Ustava ili zakona, a koje bi ovlasti podrazumijevale mogućnost uređenja stjecanja navedenog naziva specijalista koja bi bila drugačija od one propisane zakonom.

VII. Kao što i iz odredbe članka 6. ZoL-a proizlazi položen specijalistički ispit pretpostavka je samostalnog rada u određenoj specijalističkoj struci, a što znači da je pretpostavka samostalnog rada na u struci ortopedije i traumatologije upravo specijalistički ispit sa područja ortopedije i traumatologije.

Osporavanom odredbom Pravilnika, doktorima medicine specijalistima opće kirurgije s užom specijalizacijom iz traumatologije daje se mogućnost samostalnog rada na području i ortopedije i traumatologije, a da isti pri tome nisu položili stručni ispit niti stekli dovoljno stručnog znanja s područja samo ortopedije te se time izravno krši navedena odredba članka 6. ZoL-a.

Posljedica osporavane odredbe, između ostalog bit će da će Hrvatska liječnička komora izdavati licence za samostalan rad na području ortopedije i traumatologije doktorima medicine koji nemaju položen specijalistički ispit s područja ortopedije i traumatologije i da će ti isti liječnici samostalno pružati liječničke usluge, a bez traženog specijalističkog ispita. Sve navedeno izravno se krši sa zakonskom odredbom članka 6. ZoL-a.

VIII. Nadalje, predlagatelj ukazuje da je odredbom citiranog članka 139. stavka 2. ZoZZ-a propisano da pravilnik kojim se utvrđuju grane specijalizacije, trajanje i program specijalizacije utvrđuje ministar na prijedlog nadležne komore i stručnih društava. Ista zakonska odredba navedena je kao pravni osnov donošenja osporavanog Pravilnika.

Hrvatsko ortopedsko društvo Hrvatskog liječničkog zbora je stručno društvo liječnika koji rade na području ortopedije i traumatologije. Isto društvo jedino je stručno društvo s područja ortopedije i traumatologije u Republici Hrvatskoj koje ima svoje legitimne predstavnike koji sudjeluju u radu UEMS-a, a što ga čini bitnim subjektom koji sudjeluje u razvoju struke i definiranju njenih bitnih odrednica.

UEMS, odnosno Europska unija specijalista medicine je najveće i najstarije međunarodno udruženje liječnika u Europi koje blisko surađuje sa institucijama Europske unije te sudjeluje u harmonizaciji struke u skladu sa Direktivom 2005/36/EZ Europskog vijeća i parlamenta o priznavanju stručnih kvalifikacija, a kojom je direktivom regulirano i priznavanje stručnih kvalifikacija liječnika specijalista u članicama Unije.

Kao predsjednik Hrvatskog ortopedskog društva Hrvatskog liječničkog zbora, predlagatelj odgovorno tvrdi da s istim stručnim društvom nije izvršeno savjetovanje prilikom donošenja osporavanog Pravilnika.

Obzirom se osporavanom odredbom Pravilnika određena skupina liječnika administrativno izjednačuje u nazivu i pravima kompetencijama sa specijalistima ortopedije i traumatologije, prilikom donošenja istog Pravilnika, a sukladno citiranoj zakonskoj odredbi, postojala je obveza savjetovanja sa Hrvatskim ortopedskim društvom Hrvatskog liječničkog zbora.

Isto savjetovanje nije izvršeno te je navedeni osporavani Pravilnik donesen u proceduri koja nije sprovedena u skladu sa zakonom.

IX. Predlagatelj, također, smatra da se osporavanom odredbom neutemeljeno stavlja u povoljniji položaj određena grupa liječnika, konkretno liječnika specijalista kirurgije s užom specijalizacijom iz traumatologije na način da im se na zakonu neosnovano administrativno dodjeljuje naziv, prava i kompetencije cijele jedne dodatne medicinske specijalnosti te se time djeluje protivno ustavnoj odredbi članka 14. stavka 2. Ustava kojom je propisana jednakost sviju pred zakonom.

X. Slijedom navedenog predlagatelj

predlaže

Ustavnom sudu Republike Hrvatske da pokrene postupak za ocjenu ustavnosti i zakonitosti odredbe članka 24. Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o specijalističkom usavršavanju doktora medicine ('Narodne novine' broj 116/15.) te nakon provedenog postupka temeljem članka 55. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske poništi, podredno ukine ovim prijedlogom istu osporavanu odredbu članka 24. Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o specijalističkom usavršavanju doktora medicine ('Narodne novine' broj 116/15.).«

III. OČITOVANJE MINISTARSTVA ZDRAVLJA

6. U očitovanju Ministarstva zdravlja od 10. veljače 2016. navedeno je:

»Člankom 3. Ustava Republike Hrvatske utvrđene su najviše vrednote ustavnog poretka Republike Hrvatske, među kojima i vladavina prava, koja se ostvaruje primjenom načela ustavnosti i zakonitosti. To je načelo utvrđeno člankom 5. Ustava Republike Hrvatske.

Prigovori podnositelja vezani uz navedene odredbe Ustava Republike Hrvatske, na način kako su postavljeni u ustavnoj tužbi te u mjeri u kojoj bi u okolnostima konkretnog slučaja predmetni članak Pravilnika mogao utjecati na ostvarivanje sadržaja te ustavne norme, ne upućuje na mogućnost povrede ljudskih prava i temeljnih sloboda zajamčenih Ustavom Republike Hrvatske.

Naime, u odnosu na članak 139. stavak 2. i članak 140. stavak 6. Zakona o zdravstvenoj zaštiti podnositelj prijedloga pogrešno navodi da je ministar zdravlja djelovao izvan zakona i Ustavom Republike Hrvatske danih ovlaštenja da pravilnikom kao provedbenim aktom razradi pojedine odredbe zakona te da je izravno prekršio odredbu zakona kojom je propisana mogućnost stjecanja naziva specijalista medicinske specijalnosti isključivo polaganjem specijalističkog ispita. Podnositelj prijedloga navodi da ministar nema ovlaštenje priznavati stečena prava subspecijalistima jedne grane specijalizacije u drugoj grani specijalizacije.

Stečena prava doktora medicine specijalista zakonita su prava koja je Europska komisija priznala zdravstvenim radnicima (doktorima medicine, doktorima medicine specijalistima, doktorima dentalne medicine, doktorima dentalne medicine specijalistima, magistrima farmacije, medicinskim sestrama opće njege i primaljama), što je potpisano u Ugovoru o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji (u daljnjem tekstu: Ugovor).

Temeljem članka 141. Ustava Republike Hrvatske međunarodni ugovori čine dio pravnog poretka Republike Hrvatske a po pravnoj snazi su iznad zakona.

Dokaz: uvid u Zakon o potvrđivanju Ugovora između Kraljevine Belgije, Republike Bugarske, Češke Republike, Kraljevine Danske, Savezne Republike Njemačke, Republike Estonije, Irske, Helenske Republike, Kraljevine Španjolske, Francuske Republike, Talijanske Republike, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Velikog Vojvodstva Luksemburga, Republike Mađarske, Republike Malte, Kraljevine Nizozemske, Republike Austrije, Republike Poljske, Portugalske Republike, Rumunjske, Republike Slovenije, Slovačke

Republike, Republike Finske, Kraljevine Švedske, Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske (države članice Europske unije) i Republike Hrvatske o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji, objavljen u 'Narodnim novinama' – Međunarodni ugovori, broj 2/2012 od 28. ožujka 2012. godine – uvid u Prilog III. Popis iz članka 15. Akta o pristupanju: prilagodbe akata koje su donijele institucije

Odredba članka 139. stavka 2. i članka 140. stavka 6. Zakona o zdravstvenoj zaštiti propisuje da ministar zdravlja pravilnikom utvrđuje grane specijalizacije, trajanje i program specijalizacija i užih specijalizacija na prijedlog nadležne komore i stručnih društava. Ministarstvo zdravlja je Pravilnikom o specijalističkom usavršavanju doktora medicine ('Narodne novine', broj 100/2011, 133/2011, 54/2012, 49/2013, 139/2014 i 116/2015) propisalo specijalističko usavršavanje doktora medicine, koje je usklađeno s minimalnim uvjetima usavršavanja Direktive 2005/36/EU o profesionalnim kvalifikacijama i priznato automatski u državama članicama Europske Unije. U vezi s uvođenjem programa specijalističkog usavršavanja u Pravilniku o izmjenama i dopunama Pravilnika o specijalističkom usavršavanju doktora medicine ('Narodne novine', br. 116/15) Ministarstvo zdravlja je pribavilo mišljenja stručnih društava.

Dokaz: dopis Hrvatskog društva za gerontologiju i gerijatriju Hrvatskog liječničkog zbora od 18. svibnja 2012. godine i dopis Hrvatskog društva za kliničku citologiju Hrvatskog liječničkog zbora od 13. listopada 2015. godine

Doktori medicine koji su specijalističko usavršavanje završili prema prije važećim propisima ulaze u sustav stečenih prava. Člankom 46. stavkom 14. Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija propisano je da nadležno tijelo izdaje potvrdu za doktore medicine specijaliste čiji profesionalni naziv stručne kvalifikacije stečene u Republici Hrvatskoj ne odgovara profesionalnom nazivu upisanom u točki 5.1.3. Priloga V. Priznavanje na temelju usklađivanja minimalnih uvjeta osposobljavanja u Direktivi 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija (SL L 255, 30.9.2005.).

U konkretnom slučaju propisivanjem novih specijalističkih programa, programa specijalizacije iz ortopedije i traumatologije, ne smiju se narušiti stečena prava specijalista koji su prema prije važećim propisima završili specijalističko usavršavanje. Novi programi specijalističkog usavršavanja ne mogu imati učinak unatrag na način da specijalisti ortopedije osporavaju pravo na rad specijalistima opće kirurgije s užom specijalizacijom iz traumatologije.

Podnositelj prijedloga navodi da je predmetni članak 24. Pravilnika u suprotnosti s člankom 6. Zakona o liječništvu navodeći da doktor medicine specijalist opće kirurgije s užom specijalizacijom traumatologije ne može raditi poslove ortopedije. Ističemo kako je Nacionalni plan razvoja kliničkih bolničkih centara, kliničkih bolnica, klinika i općih bolnica u Republici Hrvatskoj 2015. – 2016. ('Narodne novine', broj 26/2015) usvojen u Hrvatskom saboru, predvidio da se u zdravstvenim ustanovama obavlja objedinjena djelatnost iz ortopedije i traumatologije. Ministarstvo zdravlja ne zahtijeva dodatno specijalističko usavršavanje postojećih doktora medicine specijalista. Također Izmjena i dopuna mreže javne zdravstvene službe ('Narodne novine', broj 113/2015) propisuje djelatnost ortopedije i traumatologije.

Slijedom navedenog, Ministarstvo zdravlja podnijelo je zahtjev Europskoj komisiji dopisom od 18. veljače 2015. godine Klase: 011-01/14-02/82 Urbroj: 534-04-1-2-2/3-15-8 da se hrvatskim doktorima medicine specijalistima opće kirurgije, s užom specijalizacijom iz traumatologije priznaju stečena prava u specijalističkoj djelatnosti ortopedije i traumatologije.

Dokaz: dopis Ministarstva zdravlja od 18. veljače 2015. godine Klase: 011-02/14-02/82 Urbroj: 534-04-1-2-2/3-15-8 i prijevod

Europska komisija priznala je stečena prava doktorima specijalistima opće kirurgije, s užom specijalizacijom iz traumatologije u specijalističkoj djelatnosti ortopedije i traumatologije.

Dokaz: odgovor Europske komisije, dopis GROW/D4 AZS/rh od 6. travnja 2015. godine i prijevod

Stečena prava služe na korist hrvatskim građanima, štoviše osiguravaju da su hrvatski doktori medicine specijalisti ravnopravni s europskim doktorima medicine specijalistima. Odredba članka 24. Pravilnika deklaratorne je naravi koja osigurava ostvarivanje zakonski stečenih prava prema Zakonu o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija, kojim se preuzima Direktiva 2005/36/EC o priznavanju stručnih kvalifikacija. Ona su kao takva utvrđena i ne mogu ih preispitivati stručna društva, pa bi preispitivanje stečenih prava opće kirurgije s užom specijalizacijom traumatologije od strane Hrvatskog ortopedskog društva dovelo do pravne nesigurnosti. Ministarstvo zdravlja nije u obvezi pribaviti suglasnost Hrvatskog ortopedskog društva za stečena prava doktora medicine s užom specijalizacijom iz traumatologije.

– dopis Hrvatskog ortopedskog društva Hrvatskog liječničkog zbora od 30. svibnja 2013. godine i ovjereni prijevod s engleskog jezika iz kojega je razvidan pristrani stav

Odredba članka 139. stavka 2. Zakona o zdravstvenoj zaštiti obvezuje ministra zdravlja da grane, trajanje i program specijalizacija donosi na prijedlog nadležne komore i stručnog društva. Ministarstvo zdravlja ne stavlja doktore medicine specijaliste opće kirurgije s užom specijalizacijom traumatologije u povoljniji položaj, već u isti položaj s doktorom medicine specijalistom ortopedije. Zdravstvena djelatnost je javna služba, i mora se osigurati dostupnost i kontinuitet zdravstvene zaštite, što je moguće uključivanjem obaju skupina liječnika specijalista u spojenoj djelatnosti ortopedije i traumatologije.

Slijedom navedenoga, predlaže se Ustavnom sudu Republike Hrvatske da ne prihvati prijedlog za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti s Ustavom Republike Hrvatske i zakonom članka 24. Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o specijalističkom usavršavanju doktora medicine ('Narodne novine', broj 116/2015).«

6.1. Imajući u vidu da je u očitovanju navedeno kako se člankom 24. Pravilnika:116/15 osigurava ostvarivanje prava propisanih Zakonom o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (»Narodne novine« broj 82/15.), Ustavni sud je zatražio i zaprimio pojašnjenje u vezi pitanja za provedbu kojeg zakona je donesen Pravilnik:116/15.

U pojašnjenju Ministarstva zdravlja od 22. srpnja 2016. navedeno je:

»Pravilnik o specijalističkom usavršavanju doktora medicine donesen je radi provedbe Zakona o zdravstvenoj zaštiti i radi provedbe Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija ('Narodne novine', broj 124/2009, 45/2011 i 74/2014) te kasnijeg Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija ('Narodne novine', broj 82/15).

(...)

Ovlast ministra zdravstva za donošenje Pravilnika o specijalističkom usavršavanju doktora medicine utemeljena je u člancima 139. stavku 2. i 140. stavku 6. Zakona o zdravstvenoj zaštiti te također u članku 28. stavku 2. i članku 73. stavku 6. Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija ('Narodne novine', broj 124/09, 45/11 i 74/14) i člancima 25. stavkom 4. i člankom 91. stavkom 2. sada važećeg Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija ('Narodne novine', broj 82/15).«

6.2. Ministarstvo zdravlja je 1. kolovoza 2016. dostavilo Ustavnom sudu podnesak klasa: 034-01/16-01/01, ur.broj: 534-02-1-1/8-16-9 od 29. srpnja 2016., kojim je dopunilo pojašnjenje iz točke 6.1. ove odluke.

U dopuni je navedeno:

»U privitku ovog dopisa dostavljamo Vam dopunu pojašnjenja odnosno ispis s mrežnih stranica Europske komisije, na kojoj je Europska komisija objavila stajalište kojim iskazuje da je donošenje propisa za traumatologe otklanjanje prepreka slobodnom kretanju osoba i uspješno okončan slučaj riješen putem Solvit-a.

Mreža Solvit usluga je koju pružaju tijela državne uprave u svim državama članicama Europske unije te na Islandu, u Lihtenštajnu i Norveškoj. Mreža Solvit neformalan je način pomoći građanima kada tijela javne vlasti u drugoj državi članici Europske unije prekrše prava građanima Europske unije i kada slučaj nije pokrenut na sudu.«

IV. MJERODAVNE ODREDBE ZAKONA

7. Člankom 18. i člankom 19. stavkom 1. Zakona o sustavu državne uprave (»Narodne novine« broj 150/11., 12/13., 93/16. i 104/16.) propisano je:

»Članak 18.

Ministri, državni tajnici središnjih državnih ureda i ravnatelji državnih upravnih organizacija donose pravilnike, naredbe i napatke za provedbu zakona i drugih propisa kad su na to izrijekom ovlašteni, u granicama dane ovlasti.

Članak 19.

Pravilnikom se detaljnije razrađuju pojedine odredbe zakona radi njihove primjene.

(...)«

8. Članak 139. i članak 140. ZoZZ-a:150/08-154/14, glase:

»Članak 139.

Zdravstveni radnici mogu se specijalizirati u određenoj grani zdravstvene djelatnosti te određenim granama uže specijalizacije.

Grane specijalizacije, trajanje i program specijalizacija i užih specijalizacija utvrđuje pravilnikom ministar na prijedlog nadležne komore i stručnih društava.

Članak 140.

Specijalizacija se može odobriti zdravstvenom radniku kojem je izdano odobrenje za samostalan rad te koji je u radnom odnosu u zdravstvenoj ustanovi ili trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost ili ima privatnu praksu ili radi kod zdravstvenog radnika privatne prakse sa završenim sveučilišnim diplomskim studijem.

Zdravstvenom radniku iz stavka 1. ovoga članka koji nije u radnom odnosu u zdravstvenoj ustanovi niti u trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost niti ima privatnu praksu, odnosno ne radi kod zdravstvenog radnika privatne prakse sa završenim sveučilišnim diplomskim studijem, ministar može odobriti specijalizaciju za vlastite potrebe, za potrebe ministarstva, ministarstva nadležnog za obranu, ministarstva nadležnog za pravosuđe, ministarstva nadležnog za unutarnje poslove, ministarstva nadležnog za obitelj i branitelje, ministarstva nadležnog za znanost i obrazovanje, ministarstva nadležnog za okoliš, Državnog zavoda za radiološku i nuklearnu sigurnost, Agencije za lijekove i medicinske proizvode, Agencije za kvalitetu i akreditaciju u zdravstvu, fakulteta zdravstvenog usmjerenja, znanstvenih pravnih osoba, pravnih osoba koje obavljaju proizvodnju i promet lijekova i medicinskih proizvoda, pravnih osoba koje obavljaju poslove zdravstvenog osiguranja te upravnih tijela jedinica područne (regionalne) samouprave nadležnih za zdravstvo.

Odobrenje za specijalizaciju (i užu specijalizaciju) daje ministar na temelju godišnjeg plana potrebnih specijalizacija i užih specijalizacija koji donosi na prijedlog zdravstvenih ustanova, Zavoda i nadležne komore.

Odobrenje iz stavka 3. ovoga članka daje se rješenjem protiv kojeg nije dopuštena žalba, već se protiv toga rješenja može pokrenuti upravni spor.

Specijalizacije i uže specijalizacije mogu se obavljati samo u ovlaštenim zdravstvenim ustanovama i trgovačkim društvima, odnosno kod ovlaštenih zdravstvenih radnika koji obavljaju privatnu praksu.

Ministar pravilnikom utvrđuje mjerila za prijam specijalizanata i način polaganja specijalističkog ispita, odnosno ispita iz uže specijalizacije te određuje ovlaštene zdravstvene ustanove, trgovačka društva i zdravstvene radnike koji obavljaju privatnu praksu za provođenje specijalističkog staža.

Za potrebe ljekarničke djelatnosti dio specijalizacije može se obavljati kod pravnih osoba koje provode proizvodnju ili kontrolu lijekova.«

8.1. Ustavni sud napominje da je ZoZZ:150/08-154/14 izmijenjen Uredbom o izmjenama Zakona o zdravstvenoj zaštiti (»Narodne novine« broj 70/16.). Međutim, tom Uredbom nisu izmijenjeni članci 139. i 140. ZoZZ-a:150/80-154/14.

8.2. Za potrebe ovog ustavnosudskog postupka, za ZoZZ:150/08-154/14 i njegovu izmjenu iz 2016. koristit će se kratica: ZoZZ:150/08-70/16.